

ΗΧΟΦΩΣ

στὸν Μιχάλη Παοῦρη

Φῶς πὺν τρέπεται σὲ ἦχο
Ἦχος πὺν τρέπεται σὲ φῶς
καθῶς
μυριάδες ῥοδικὰ πουλιά
ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἐκκινοῦν
κι' ὁδεύουν πρὸς τὸ ἄπειρον
πουλιά γοργόπτερα πετοῦν
στὸ διηνεκὲς τοῦ χρόνου

Μ' ἠριγενῆ μελίσματα
καὶ ἑωσφόρ' ἀρπίσματα
διαλύουν τὸ σκοτάδι
Μ' εὐρυθμικὰ ῥαμφίσματα
πτέρων γλαυκοῦ ῥαπίσματα
ἀποδομοῦν τὴν ὄρφη

Φῶς πὺν τρέπεται σὲ ἦχο
Ἦχος πὺν τρέπεται σὲ φῶς
καθῶς
ποτάμια φθογοποίκιλτα
κυλοῦν ὀρμητικά
ἡδυμελῆ κι' ὠκύρροα
ποτάμια χρυσοπύρινα
ἀπὸ τὰ δάχτυλά τοῦ

Μὲ μουσικὴ φωτορροή
καὶ τοῦ αἰθέρος τὴν φθογγή
ἀναδιαθλοῦν τὴν λήθη
τῶν οὐρανῶν τὸν Λόγο κοινωνοῦν
τὴν ἱερὴ Ἀλήθεια διακονοῦν
μαγεύοντας τὰ πλήθη

Τῶν ποταμῶν τοῦ τὸ τραγούδισμα
ἀεὶ φωτ' ἡχῶδία
καὶ τῶν πουλιῶν τοῦ τὸ φτερούγισμα
καλλιῤῥυθμη ἀρμονία

Εἶν' τῆς ψυχῆς τοῦ ὁ ψαλμός
σύμπαντος μελωδία
Ἦχου
φωτὸς συγκερασμός
θεόπεμπτ' ὕμνωδία

Εἶν' ἓνα δῶρον τῶν Μουσῶν
τὸ κοσμικὸν ἠχόφως
Θεῶν κι' ἀνθρώπων τερπωλή
τὸ εὐφρόσυνον ἠχόφως

Διονύσιος Χριστοφοῤῃτος